

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — В. ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XXI, бр. 24 (2091)

Велико Търново, четвъртък, 25 февруари 1965 г.

Цена 2 стотинки

Уо света

Пленум на ръководния комитет на ЕДА

АТИНА, 24 февруари (БТА). — В Атина завърши своята работа 8-ият пленум на Единната демократична левица (ЕДА). Заключителна реч произнесе членът на ръководния комитет на ЕДА Л. Киркос.

Пленумът одобри доклада на ръководния комитет. Приета бе резолюция, с която се иска легализиране на Гръцката комунистическа партия и призна-

ване на националностопротивителното движение. Гласувана бе също резолюция за осъждане на американската агресия във Виетнам и резолюция за призив за спасяване на испанския борец Хусто Лопес.

Пленумът отправи приветствени послания до кипърския народ и до гръцките политически затворници, а също Обръщение към гръцкия народ и световната общественост за освобождаване на политическите затворници.

Изявления на турския министър на външните работи

ИСТАНБУЛ, 24 февруари (ТАСС). — Министърът на външните работи в новото коалиционно турско правителство Хасан Тъшък, който пристигна от Москва в Турция, заяви пред журналисти на истанбулското летище, че политиката на добросъседски отношения със Съветския съюз ще продължи да се развива. „Нашата външна политика, каза той, не е политика на изолация. Това е политика на развитие на отношенията с всички страни. Тя отговаря на интересите на Турция“.

До назначаването му на поста министър на външните работи Хасан Тъшък беше посланик на Турската република в Съветския съюз. (БТА)

ЗА РАЗВИТИЕТО НА МЕЖДУНАРОДНАТА ТЪРГОВИЯ С ЛИЦЕНЗИИ

МОСКВА, 24 февруари (кор. на БТА). — Съветският съюз е готов да предложи на международния пазар лицензи за всички свои износни стоки при подходящи условия на основата на принципа на взаимната изгода — заяви днес на пресконференция председателят на Всесоюзното експортно-импортно обединение „Лицензинторг“ Владимир Солямовски.

Отбелязвайки извънредно голямото значение на размяната на лицензи и патенти за развитието на техническия прогрес във всички страни и за обмяната на

технически и производствен опит, той подчерта, че съществуват много благоприятни перспективи за развитието на търговията с лицензи.

Във връзка с неспрестанно увеличаващия се обем на външно-износните операции с лицензи, в края на 1962 година е създадено Всесоюзното обединение „Лицензинторг“, което поддържа връзки с патентни организации в 68 страни на света и има сполучливи резултати в лицензи и патенти с Франция, Япония, САЩ, Канада, Италия, Швеция и други страни.

„Мирът е поставен на карта“

ЛОНДОН, 24 февруари (ТАСС). — В разискванията в Камарата на лордовете по положението във Виетнам лорд Брокуей каза, че Англия поддържа изцяло условията на Женевските спороведения от 1954 година и затова не бива да се примирява с курс, следван от правителствата на САЩ и Сайгон в Южен Виетнам.

Брокуей поиска английското правителство да се стреми към политическо уреждане на положението във Виетнам. Той изтъкна, че водената там война може да обхване целия свят.

В продължение на повече от 5 години, каза Брокуей, Женевските спороведения се изпълняваха от правителството на Северен Виетнам и се спазваха от Китай, СССР, Франция и Англия.

През този период те систематически се нарушаваха от правителството на Южен Виетнам и от правителството на Съединените щати.

Сега всички признават, че Америка загуби войната и не съумя да създаде устойчиво правителство в Южен Виетнам.

Лейбъристът лорд Хендерсън поддържа Брокуей, казвайки, че „на карта е поставен мирът в целия свят“. С военни средства не може да се постигне задоволително разрешаване на въпроса, и единствената алтернатива е уреждането му въз основа на преговори, заяви той.

Друг представител на лейбъристите — Леди Съмърска заявила, че английските дипломати трябва „да се опитат да проследят американците, които са обзети от страх да не загубят престижа си“. (БТА)

ПРЕЗ ЗИМАТА РЕДОВЕН ТРАНСПОРТ И ЧИСТИ ПЪТИЩА!

Въпреки преспите...

Тежките зимни дни през тази седмица поставиха шофьорите от товарния сектор на автомобилното предприятие във Велико Търново пред сериозни изпитания. Непроходимите пътища и снежните виелици не попречиха на шофьорите да доставят на населението нужните суровини и стоки. Всички задачи бяха изпълнени и по вина на ДАП не се допусна простой на машините и затруднения на снабдяването.

Водачите на „Шкода“ 17—66 и 17—20 И. Чукански, И. Русков и Д. Иванов с цената на големи усилия, в продължение на 36 часа преодоляха заснежаването по пътя Ястребино-Железарици и доставиха навреме необходимите суровини за кооперация „Метал“. Трудности те през Белевския баир и Ханн

боазкия проход преодоляха шофьорите В. Хубанов, Б. Хутов и М. Тотев.

През тези дни много добре успяват курсовете на колите при извозването на карьерни материали комсомолците И. Кръстев, Т. Стайков, Н. Георгиев, И. Христов, П. Данков и И. Владимиров. Автоколоната, обслужваща двете гари на Велико Търново, също така се справи добре с задачите си и не допусна денгуба на вагони.

Но не навсякъде се съдвистува на автомобилния транс-

порт. На редица места като Горското стопанство, Държавната строителна организация и ДИП „Балкан“, товарните площадки не се различаваха. В продължение на два дни колите, изпращани до обект „Осенари“ се връщаха, нямаше кой да разчисти снега, това забави снабдяването на населението с топло и крише опасност за авария. Площадката на паровата централа при ДИП „Балкан“ също не бе почиствана.

Ст. Аврамов

ПО ЗАСНЕЖЕНИТЕ ГОРСКИ ОБЕКТИ

Обилните снеговалежи затрудниха основните пътни мрежи на Еленското горско стопанство. Непроходимите пътища за обектите „Трашлийска река“ и „Зеленика“ затрудниха много сърчатите балкаджии.

Но упоритият тракторист Христо Попов и дърводобивниците от бригадите на Марин Стоянов, Илия Вачев и др. проявиха истински героизъм при прочистването на подстъпите към обектите. По този начин те помогнаха да се ограничат възникналите трудности от природните стихии при изпълнение на производствени планове.

В резултат на всичко това трудовата дейност на горските работници не е спирала. Въпреки тези тежки атмосферни условия, планът за общата промишлена продукция за първите два месеца от годината е вече изпълнен. До края на месеца бригадите ще изработят надпланова продукция за 8000 лева.

К. Василев

НОВ МАГАЗИН ВЪВ В. ТЪРНОВО

ГТП „Нармае“ — Велико Търново откри представителен магазин на ОПП „Пролетарий“ — София. В него ще се предлагат всички видове асортименти фин вълнен и памучен трикотаж.

Планът за товаро-разтоварната дейност се решава сега

През миналата година промишлените предприятия, кооперативните стопанства и другите товародатели от окръга, помогнаха много на Горнооряховския жп район по експлоатацията да изпълни предсрочно годишния си план. Резултатите можеха да бъдат по-добри, ако планът за натоварването се изпълняваше по-ритмично. Това особено се отнася за второто полугодие, когато нуждите и исканията бяха големи, а вагоните и възможностите недостигаха. Незадоволително се използваха вагоните през износната кампания за плодове и зеленчуци и др.

За да се избегнат тези слабости, завчера в залата на Окръжния народен съвет, по инициатива на Окръжния комитет на БКП се състоя среща с отговорни транспортни работници, ръководители на предприятия, ТКЗС и учреждения, партийни и профсъюзни активисти.

След доклада за изпълнението на миналогодишния план и най-важните задачи за 1965 година много от участниците в срещата споделиха своя опит. Едновременно с това се направиха и ценни препоръки за по-правилното изпълнение на предстоящите задачи.

Подчергано беше, че товарите в нашия окръг са сезонни и се увеличават почти двойно през второто полугодие. За да се избегне претоварването и да се ограничи неритмичността при изпълнението на плановите задачи през този период, трябва още от

сега да се вземат мерки. Например следва да се издирят и изтеглят предварително някои товари през първите тримесечия. Това особено се отнася за строителните материали, за поделенията на ДПЗХ „Зърнени храни“ и други. По този начин по-добре ще се използват превозните възможности на железниците през износната, цвекловата и другите кампании.

В този смисъл бяха и препоръките на секретаря на Окръжния комитет на БКП Димитър Туджаров и парторга на ЦК на БКП при жп управление Горна Оряховица Петко Бакалов. Гариите, Транспред, ДАП и товародателите да устояват на по-ясна и

дружеска връзка и взаимопомощ. Да не се товарят едновременно пясък, гразде и др. Да бъдат основно почиствени товарните площадки, най-пълно да се използват механичните съоръжения и техника и др. Така ще се избегне праховането на средства за изплащане на денгуби, ще се изпраща висококачествена продукция за износ, няма да има задръстване по гарите. . . От сега ще се даде възможност да се изпълняват ритмично плановите задачи.

Доброто поддържане на пътищата през зимата е друг важен резерв, който в момента е решаващ за ритмичното изпълнение на плана по товаро-разтоварната дейност.

В помощ на строителите

Работниците от Павликенинския строителен район сега трябва да извършат 85 на сто по-голямо строителство от миналата година. Само в града предстои да се извърши строителство за 939 000 лева. Тук ще израснат много нови жилищни блокове, ще се разшири винарското предприятие, в строите ще влезе комбинатът за битови услуги на кооперация „Росица“. Читалището, ресторантът, болницата и много други обществени сгради ще бъдат завършени.

Големи задачи налагат още от сега да се подготвят условия за по-ефективна работа

през най-напрегнатите моменти. Тази година трудът на строителите ще бъде значително облекчен. Започна строителството на бетонов възел, който до края на март ще бъде завършен. По този начин ще се ускори производството и ще се подобри качеството на бетона.

Наред с това голямо мероприятие, осигурява се съдействие и на други, които ще помогнат на павликенинските строители да изпълняват по-бързо и по-качествено задачите си.

А. Борнсов

НАШИЯТ РЕПОРТАЖ

ВЕСЕЛАТА феерия от нежна белота се блъсва в току-що блестящите прорези на джулонската ремонтна работилница и също утихва. Недоволен, че първите силни стоманени удари са нарушили солото му, северният духа с всички сили в комините, после се заплюва далече, далече. . .

— Дин-дан бум! — удар след удар. Единичните стават много. Шумът е непоносим за този, който не е бил така. От струга със свистене хвърчат на всички страни потънели от температурата стружки. Стомана, желязо, ламарина — всичко трещи под точните удари на майсторите. Сред този невъобразим трясък и шум радиоточката устоява победно. Кръшната народна песен звучи по-силно и

по-хубаво в голямата ремонтна зала. За няколко минути лицата и ръцете на работниците почерняват от масло и смазка, дочените дрехи лъщят от мазна, а хората са усмихнати, весели, подхвърлят си шегите и сякаш ей сега ще скокнат, за да извият буйно хор.

В малката канцелария, където дори потъмнялата от смазка или нещо друго мегла, говори че тука идват хора, имащи работа само с машини, е тихо, чисто и топло. И документацията — картоните в малките сандъчета са омазани по краищата и напояват за машини. . .

Главният инженер Радослав Радков и началникът на работилницата Пончо Буров не предпочитат меката уютност на канцеларията, дори трудно би ги открил човек в лабиринта от малки и по-големи отделения, където машините

са повече от хората. Двамата, запретнали ръкави, чверсто пъхат ръце в някакъв двигател. Разговарят, нещо уточняват. От прекалена скромност, вероятно, и двамата ръководители любезно и взаимно си отстъпваха правото да разкажат за ремонта на селскостопанските машини. Гледах тези добри хора с черни мазолести ръце и омазани лица и изведнъж се разсмях от душа. Ясно. От два стола се пада на земята — те няма да ми разкажат нищо. Техните лица и ръце говорят по-добре за работата им. Бях им благодарна, че не говореха. Простих им, защото знаех, че техните очи не лъжат.

Потърсих сама някой, който да ми покаже машините, да ме запознае с механизаторите. Бай Георги Колев — бригадирът на първа тракторна бригада, със също такива открити, сини очи, като

на Радослав Радков и Пончо Буров, беше така общителен и откровен, че не ми оставаше нищо друго, освен и аз да започна да се възхищавам от машините. Имаше моменти, в които като го слушах, знаех, че единствената му любов са те — машините.

Под навеса е строен приказният инвентар, боядисан в синьо и тъмнозелено. В дясно са четирите комбайни, сламопресите. Зад тези грамади от студена стомана тиша бърз напрегнат живот.

— Петко, ти тука ли си? — после бай Георги словоохотливо ми обяснява, че Петко е нов в бригадата, не е свикнал още с реда и дисциплината, обичал да се отклонява от работата, но момчетата нямало да го оставят. Тук разбрах, че бай Георги много ги обича.

— Все комсомолци са. И работливи са. Всеки механизатор ръководеше сам ремонт

на прикачния инвентар, само двигателят и помпите се ремонтират от специалисти. Свършихме с ремонта още в края на януари. Ращо, Стоян, Енко, Ангел и останалите работиха и в почивните дни. Сега се занимават с новости в техниката.

Механикът на бригадата Димитър Михайлов завърташе някаква част към центробежната тороразпръскачка. Оказа се, че най-близко до същото му е механизиранието на процесите в зеленчукопроизводството. Мислята му постоянно се връща към приключението за пръскане на доматите. . .

Бай Георги ми посочи един комбайн и ми рече: — Видиш ли — остарял е като мен! Но става. От него вземаме запасните части и ги слагаме там, където някои са износени. Възрастният брига-

дир се спря до друга грамада от желязо и стомана. Очите му излъчваха радост. Без да пита, разбрах, че тази машина за фуражни трици е дело на майсторите от джулонската работилница. Надникнах в плановите и графичните. До момента прикачния инвентар е ремонтиран 95 на сто. От 13 трактора са готови 12, две товарни коли са минали на контролен преглед, други 4 чакат ред. В ремонтната работилница на Джулонското стопанство се ремонтират машини и от други кооперативи. . .

Не разпитвах за нищо повече. Навън притъмняваше. Тръгнах сама и ми беше хубаво, много хубаво.

— Дин-дан бум! — заглъхваха ударите.

— Фиу-у-у! — свиреше северният, носейки танцуващата белота.

— Зън-зън! — донасяше ехото.

Завъняваха звънчетата на иешото плодородие, което се ражда от сега.

КАЛОЯНА НИКОЛАЕВА

Победи на партизаните в Южен Виетнам

САЙГОН, 24 февруари (Юнайтед прес интернешънъл). — Представител на американското военно командване в Сайгон заяви днес, че партизански отряди са нападнали и унищожили едно укрепено селище в покрайнините на столицата.

Охраняващата селището част от милицията се е пръснала и десет души са били пленени от партизаните. Укрепеното селище се е намирало на 5 мили източно от Сайгон.

На друго място, само на 500 метра западно от очертанията на града, два партизански взвода са влезли в бой с един взвод милиционери.

Това сражение е станало съвсем близо до стратегическия свързочен център на американските сухопътни сили (инсталации за много милиони долара) при Фуку Лам. Съобщенията гласят, че 8 милиционери са изчезнали и се смятат за пленени от партизаните.

Досега целият този район се смяташе както от виетнамското, така и от американското военно командване за „умиротворен“. (БТА)

В няколко реда. . .

Уругвайският журналист И. Вайнбергер е публикувал репортаж за България във в. „Популар“ който излиза в Монтевидео.

Президентът на Танзания Ю. Нйирере е издал указ, с който официално си посочил в Китай.

От Ню Йорк за Париж е заминал министърът на външните работи на Франция Кув дьо Мюрвил.

В Рим е бил подписан план за културно сътрудничество през 1965 година между Съюза на съветските дружества за дружба и културни връзки с чужбина и дружеството „СССР-Италия“ от една страна и дружеството „Италия-СССР“ — от друга.

Снежни виелици и епидемия от морбили — две бедствия едновременно постигнаха населението на една от най-отдалечените райони на Източна Турция. Според директора на здравеопазването във вилаета Ердзурум, Исмаил Деринджи, от епидемия морбили, а също така от възпаляване на белите дробове в този район са умрели над 120 души. Поради трудните зимни условия органите за здравеопазването, а побавил той, нямат възможност да окажат помощ на пострадали.

ЗА ДА БЪДАТ ОЩЕ ПО-ДРУЖНИ

В ЕДНАЖ в час на класния ръководител говорихме за честване на рождени дни. Всички се запитали: Решиме ли да правим това тържествено, но на тържеството да има програма, музика, песни. Изобщо отрядът ни трябва да стане още по-дружен, още по-сплотен.

Започнахме всеки ден след часовете да оставяме и учим песни. Подготвихме сцената. Петра-на-хитра! Бъди сцената ни по-гаше дружината ръководителка Звезда Данаева. Класният ръководител пък ни помогна да осигурим музика. В определен ден отрядът се събра като за празник.

Бяхме пак в класната стая, но този път не за учебните часове. Правихме последната репетиция. Вълнувахме се — вечерта цяло село ще ни гледа.

Салонът на читалището се изпълни даже преди определеното време. Занесата се разтвори и Радия Станински откри празника. На Кинето, Василия, Тотка, Грозю и Полю, които навършиха 14 години, поднесохме скромни подаръци. После в тяхна чест една дружина ни пееше. Много народни песни бяхме подготвили: стихотворения, игри. След изясняването на програмата започнаха танци. На витото хоро се наложиха до нас и м-ца. Басите ни отряда Н. И. Вапцаров при УИ клас на училището в с. Райковци подготви празник не само за себе си, но и за цялото село, а с грижата, с този празник се сплотиха още повече хората на пионерите.

Дим. Илиев

ЗА ВАС, МЛАДЕЖИ И ДЕВОЙКИ!

НЕ ЗАБРАВЯЙТЕ, че иде лято. Помислете отсега къде ще прекарате през неговите дни годината си почивка. Ето за тях, които искат да прекарат няколко незабравими дни извън пределите на Родина. Бороту за международни младежки екскурзии при ПК на ДКМС вече има много предложения.

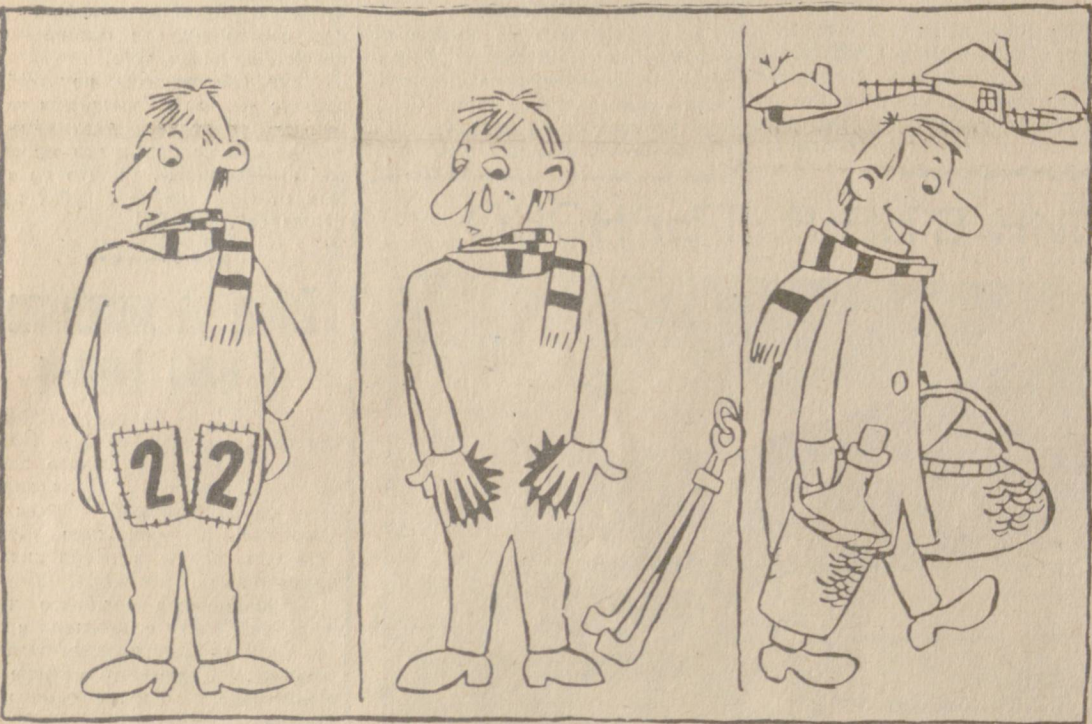
За нашия окръг са определени три екскурзии — две до Съветския съюз от 6 май т. г. и една до ГДР от 24 октомври т. г. Особено интересни ще бъдат екскурзиите до Съветския съюз. Записаните за екскурзията ще пътуват с организирания в страната ни „Блак на дружбата“ до Варна, откъдето ще продължат по маршрут Варна — Одеса — Киев — Москва. Другата група ще пътува само с влак по маршрута Москва — Одеса — Киев. Българските младежи и девойки ще имат възможността да се запознаят с великата съветска страна и във всеки град непосредствено да разговарят и се запознаят със съветските хора и по-точно с младежите, с които ще има специални организирани срещи. Групата, пътувала по море, ще участва и във величествените тържества в Москва по случай Деня на победата над хитлеристка Германия.

Екскурзиантите до ГДР ще се запознаят с историческия Дрезден и неговата световно известна картинна галерия, с Лайпциг и музея на Георги Димитров в този град, ще бъдат във Ваймар и лагера на смъртта Бухенвалд. Те също ще се срещнат с младежи и девойки от Съюза на свободната германска младеж.

И така — помислете добре! Желаете ли да бъдете участници в една от посочените екскурзии, навреме се обрънете към Окръжния комитет на ДКМС, където ще стават записванията. Бъдете сигурни, че това ще е една от най-приятно организирани ви почивки.

Ст. ШАЛАВЕРОВ

Януаро-февруарска хроника

На сесията ме ЗАКЪР-
ПИХА

... тати ме СКЪСА. ...

А сега довикване, род-
ното село, продължавам студен-
ското дело. ...

Младежки ПРОСТОРИ

ПАТРИОТИЧНОТО ВЪЗПИТАНИЕ

Третият пленум на Централния комитет на ДКМС отдели заслужено място на работата на комсомолските дружества и ръководства за патриотичното възпитание на младежта. Той посочи, че героичната история на нашия народ и Българската комунистическа партия, големите успехи на Родина, нейните светли перспективи трябва да станат извор на въодушевление и гордост за младежта от всяко село и град.

Измина една година от провеждането на пленума, година, през която бе чествувана двадесетгодишнината от победата на социалистическата революция у нас. Градската комсомолска организация в Горна Оряховица, наред с изпълнението

на стопанските задачи, осъществява редица инициативи във връзка с патриотичното възпитание на младото поколение. Особен интерес предизвиква изучаването на историята на гр. Горна Оряховица от средношколците в Техникума по електротехника. Комсомолски-

те дружества тук проведоха много събрания, организираха екскурзии до околностите на града, посетиха и разгледаха музейната сбирка, прочетоха много литература, събраха ценни данни за историята на града. В заключение на всичко това там се състоя общо събрание на тема: „Горна Оряховица през вековете“. Един след друг на сцената на читалището излизаха комсомолци с доклади за отделните етапи от развитието на града, рецитираха бляхо много стихове и възпроизведени случаи, отнасящи се до дадена епоха.

Комсомолците от Техникума по механотехника издиряха много материали във връзка с историята на техникума, живота и борбите на неговите възпитаници. Те организираха теоретична конференция на тема: „Героизмът в нашето минало и настояще“, много от примерите за която бяха из живота на възпитаниците на техникума и особено на загиналия народен партизанин Иван Глушков.

Срещи със стари партийни дейци, бивши партизани и политзаговорници устрои комсомолските дружества в Боцбонена фабрика и ТЕЦ — Държавни захарни заводи, в Градската и Транспортната болни-

ци. ТПК „Прогрес“, жп работилница и други. Направени бяха и много походи по стъпките на партизански отряди, екскурзии до исторически места и големи социалистически строежи, до красиви кътове на Родина.

Всички тези мероприятия разпалваха любовта на комсомолците към Отечеството, въдъновяваха ги към нови трудови победи и дела, спомогаха за обличаване на младежта, караха ги по-осезателно да чувствуват колектива, своето комсомолско дружество.

Направеното през юбилейната година, обаче, е само едно хубаво начало. Въпросът за патриотичното възпитание на младежта е постоянен въпрос. Той трябва и занапред да стои като неотменна задача пред комсомолските дружества и техните ръководства. По-чести срещи с активни борци против фашизма и капитализма, посещения на близки на загинали за народната свобода борци, провеждане на просветни събрания, разговори, беседи, теоретични конференции, лекции, чествания на забележителни дати и събития и пр. — ето към какво трябва да насочат своето внимание комсомолските и пионерските организации. И не само това. Има още редица други форми на възпитателна работа, които могат да се ползват.

Полголямо внимание следва да се отдаде и на нагледната агитация — витрини, кътове, фотограби, стенлисти и др., да се използват местните радиоуреди. Биха могли още да се организират туристически излети и походи, екскурзии.

За тяхното осъществяване, обаче, се изисква от комсомолските комитети и дружества да проявяват по-голяма инициатива и творчество, да търсят помощта на другите масови организации.

Хр. КАРАТАНАСОВ

секретар на ГК на ДКМС —
Горна Оряховица

НЕУМОРНИ

В ЕДИН ХУБАВ ЯНУАРСКИ ДЕН слънцето така напече, че снегът не устоя на ласката му и се стопи. Малката р. Върба, която протича през с. Костел, излезе из коритото си, водите ѝ заляха ниския бряг. След няколко дни, когато рекичката се укроти, остави наоколо си дебели пластове пясък. А той беше много кучер — ще се строят гумьорни, ще се разширява сцената на читалището.

Десетина пионери и чавдарчета от селото сами решиха и грабнаха лопатите. За около два часа събраха 12 куб. м. пясък. Някои дори излякоха в реката, за да съберат по-голяма купчинка. Дончо Христов беше препълнил обувките си вече с вода, но продължаваше да работи. Неуморни пионери и чавдарчета — тоячко Димиев и Ваню Паушев.

М. Пеева

Стремешът на двете

НАВЪН ВАЛИ пухкав сняг. В клуба на ОПП „Г. Генов“ — филиал „В. Левски“ — Велико Търново е топло, тихо, уютно. На дългата маса в библиотеката са разтворили учебници и тетрадки две момичета. Отвреме-навреме поглеждат часовниците си и пак очите им запарват в страниците на учебниците. Трудна е материята за IX клас!

Момичето със светлите като лагура очи е Атанаска Мирчева — ударничка на комунистическия труд от бригадата „Валентина Терешкова“. Преди три години тя завърши училището за шев и

постъпи в предприятието като шивачка. Остроумна и находчива, тя бързо усвои работата и започна да изпълнява нормата си ведно с опитните и стари работнички. Колективът на бригадата високо цени младата работничка. Затова и когато разбраха, че е решила да по-виши образованието си във вечерната гимназия, всички я приветстваха.

Атанаска има хубава, ет-данашна мечта. Нейният любим предмет е химията. Въпреки че изпълнява нормите си за 7 часа, а и материалът за IX клас не е лек, първия учебен срок на тази година тя завърши с успех 5.45. Стремешът ѝ е да стане отличничка. Когато заговорих с нея за успеха, тя с нескрито недоволство за бе си заяви:

— Откъде се вземаха тези четворки! Уж се готвих добре. . .

Но Атанаска ще стане отличничка. И нищо чудно след години да осъществи своята мечта.

ДРУГАТА ДЕВОЙКА.

В чинто очи вигаги
играят весели пламъчета, е

Русанка Симеонова от същата бригада. И тя е възпитаничка на професионалното училище по шев. Нейният трудов стаж с една година превъзхожда този на Атанаска. Докато за нейната приятелка химията е всичко, на Руска по-вече ѝ се прави литературата.

В труда и учението двете девойки са в съвнование. Шом еднамата излезе малко напред, другата бърза да я догони. Хубава, благородна надпревара.

Преди няколко дни в предприятното получихме писмо от педагогическия съвет на гимназията, в което се изказва похвала на двете девойки за много добрия успех и високата дисциплина.

Може ли такива момичета да не се уважават, да не се насърчават от всички!

Мария АВДЖИЕВА

Щастieto на младите зависи от старите

НАИ-ХУБАВИЯТ ДЕН в живота на човека е сватбата. Двама млади хора, които се обичат, се събират заедно. Около тях са най-близките им, дошли да ги поздравят.

Наскоро бях на сватба. Една сродница на булката изказа ни-тересно благопожелание. То не беше отправено към младите, а към старите, към неговите и нейните родители.

— Нека старите да бъдат разумни, защото много пъти от тях зависи щастieto на младите! — говореше тя, обикновена трудова селска жена.

Тя е напълно права. Много пъти лошите отношения между снахата и свекървата развалят изобщо отношенията в семейството, отблъскват мъжа. Вместо желан и тих кът, домът за него се превръща в ад. Той почва да търси разтукха навън и постепенно свиква да я намира или в шумни компании на чашка или при друга жена.

Често в съдебната зала се чува: — Искан мъжа си, но не мога да живея с родителите му. — Обичам жена си, но не мога да търпя родителите ѝ, които във всичко ни се месят. . . И това е така. Много пъти иначе добри жени стават лоши свекърви или тещи. Това се случва по-често с майката на момчето. Такива възрастни жени обикновено не могат да се примирят с това, че новото семейство има свои нужди, свои разбирания, че то ще гради свой, отделен семеен мир. Те искат младите да правят всичко според техните разбирания, да свирят изобщо първа цигулка.

Много жени смятат, че след брака на сина си са изместени от първото място, което са за-

емали до тогава в сърцето му. Те не разбират, че чувството към жената е едно, а обичта към майката — друго, две неща, които не могат да се заменят едно с друго. И все пак старата започва да тормози по всевъзможни начини „чужденката“ на дома им, сплита интриги. Така любимият син и съпруг, вече заради когото става всичко това, е разпнат на кръст — трябва да избира между жена си и майка си. Идва разводът. Всъщност причина за този развод е майката, която от егонизъм не мисли трезво за

щастieto на детето си, за щастieto на неговите деца.

Много са праговете по пътеката на щастieto. Бракът събира хора с различни характери, с различни навици. Много изпитания възникват понякога в този общ път, засенчват светлото в живота на младите. Възрастните трябва да внимават, да бъдат над щастieto на своите деца, да ги подкрепят, а не сами да им създават неприятности.

Ана ГЕОРГИЕВА

адвокат — Велико Търново

ПРАЗНИК НА ТЕПИХА

До късно вечерта в неделя спортната зала на комплекса „Юнак“ във Велико Търново се огласи от стотини млади възторжени — приатели на борбата.

Градският шампионат за юноши младша и старша възраст отбелязва своеобразен рекорд, както по броя на участващите (над 90 състезатели), така и по изключителния интерес.

По първенството постави в хубава светлина и учителите по физическо възпитание. За пръв път всяко училище се яви със свой представителен отбор. Могат ли момчета и девойки да бъдат в компанията на Ив. Вакарлов (Първа гимназия), Никола Панайотов (Сградостроително у-ще), Полина Атанасова от училище „Н. И. Вапцаров“.

Повече от шест часа на двата тини неспирно се сменяха двойките, редяха се една след друга интересни срещи, наситени с младежки жар, с техника, с емоции, изтъргвани аплодисменти от зрителите. В младша възраст група по реда на категориите шампионска титла извоюваха: К. Алиев от Икономически техникум, Я. Иванов — Сградостроително у-ще, М. Добрев от I гимназия, Ив. Георгиев от у-ще „П. Р. Славейков“, Хр. Бъчваров (II гимназия), И. Карапанев, който участва индивидуално, С. Велчев от III гимназия, Б. Бойчев от „Н. И. Вапцаров“, Ив. Кънев от Сградостроителното у-ще и Пл. Иликов от III гимназия.

В тази група заслужава да се отбележат изненадващите победи на отличниците С. Велчев в категория 63 кг и Б. Бойчев в категория 68 кг.

Нови три победи спечелиха представителите на Сградостроителното у-ще в старша група: Л. Димитров, Д. Станев, М. Пенев, шампиони станаха и А. Иванов от II гимназия, Ал. Петков от Строителен техникум, Г. Тодоров от Икономическия техникум, Ив. Антонов и Ал. Йорданов.

Една прекрасна инициатива на (пред. Ив. Нейков) бе организираната анкета за излъчване на най-добре представил се борец в двете групи. Специална комитет, съставена от артели, посочи двамата шампиони — победителя в категория до 58 кг Йордан Карапанев (мл. възраст) и в категория до 61 кг — Георги Тодоров (ст. възраст).

Край на този възвущава спектакъл на младите борци дойде с обявяването на най-добрите отбори — мл. възраст: 1) Сградостроително у-ще 41 т.; 2) „Н. И. Вапцаров“ 36 т.; 3) Първа гимназия 28 т.; ст. възраст: 1) Строителен техникум 35 т.; 2) Първа гимназия 31 т.; 3) Сградостроително у-ще 28 т.

В комплексното класиране първо място заеха представителите на Сградостроителното училище, следвани от отборите на Първа гимназия, Строителен техникум и други.

Ал. Тошев

В НАРОДНА ПОЛША

Замъкът Малборк

(Продължение от бр. 23)

СЛЪНЦЕТО още не се е показало, а вече е светло. От двете страни на железопътната линия се е ширнало равното Приморие — така поляните наричат земите около брега на Балтийско море. Висла лениво носи водите си на север — само още подесет-шестдесет километра и те ще се слеят с таласината на бурния Балтик. Някои извикват в купето:

— Погледнете, погледнете — замък!

Струпахме се по прозорците. От лявата страна на линията в далечината се червееят кули, издигат стан здрави крепостни стени. Пред очите ни, като от някаква приказка, изрства чуден замък. Това е Малборк — седилището на тевтонския орден на кръстоносците през средните векове.

Слизаме от влака. Рейс ни отвежда до крепостта. Стоим пред нейните врати и имаме чувство, че сме някаква прашинка в сравнение с огромната постройка. Още не сме се опомнили от първото впечатление и нашият водач Казимир Шишко ни повежда навътре. Минаваме по подвижния мост. Бром вратите. Една, две, три, четири, пет, шест дървени врати, обковани с желязо, преминаваме, за да влезем в Средния

замък. Озоваваме се в правоъгълен двор, отвсякъде заграден с масивни тухлени стени. Другарят Шишко започва своя разказ.

Малборк е една от най-големите средновековни крепости в Европа. Има повече от 220 000 кубически метра и е застроен на 180 декара площ. Състои се от три части: Предзамък, Среден замък и Висок замък. Възникването му е в тясна връзка с дейността на рицарския орден на кръстоносците. Орденът бил извикан от полските крале за борба с пруските езически племена и получил за свое владение Хелмиската земя — областта по долното течение на река Висла. Кръстоносците построяват около 120 замъка в Европа, като 50 от тях са разположени в Полша.

Масивните зидове, четири-пет етажните постройки са строени в продължение на близо 170 години! Чрез нападения обори на търговски кервани, завоевателни войни Орденът увеличава своето могъщество. Красивият Малборк, живописно разположен на р. Нотат, приток на Висла е в своя разцвет, когато столицата на кръстоносците е пренесена тук от Италия.

Влизаме в обширната трапезария, сега превърната в музей. Камината, вградена в стената, е служила за сгряване на вино по време на пир и за отопление помещението на Великия магистър,

Другарят Шишко посочва два меча:

— Това са мечовете, които кръстоносците забиват пред крал Ягело при Грюнвалд, за да предизвикат славянските войски първи да започнат битката.

Неволно си спомняме страниците на романа „Кръстоносци“ от Хенрих Сенкевич. Ето рицарските брони, тежачи тридесет и пет килограма, пикетите, брадвите, стоманените покривала на конете, вальстивите камъни, с които са били разбивани крепостни стени.

В стената между трапезарията и поките на Великия магистър има зазидан шкаф. Тук се е криел доверен човек. Замаширан отпред от знамената на кръстоносците, той е подслушвал разговори по време на уговорения след победа. От сведенията на този човек, тайното ухото на Великия магистър, се решавало непокорните да бъдат подлагани на зверски мъчения, или да бъдат изпращани да тикат козелото на дървена мелница, което е било задвижвано от тридесет души. . .

Минаваме в Летния и Зимния дворец на полските крале. След поражението на тевтонския орден при Грюнвалд през 1457 г. Малборк става една от многочислените полски краалски резиденции. В тези зали е заседавала полската краалска комисия, която поставя началото на огромния морски флот през 1568 г. Тук се пази и мечът

на Ян Собески — полския крал, под чието ръководство обединените славянски войски сподват победоносния ход на турците при Вiena.

Тесни стълби водят към хамбара на кръстоносците, а след това към спалните на обикновените монаси. Лъхат хлад и влага. Слънчевите лъчи едва се провирият през тесните прозорчета. Колко много се различават тези помещения, от стаите на управляващата върхушка! Светлите братя са спали облечени върху чували направо на камения под. Правилникът на Ордена ги е задължавал да бъдат готови за бой по всяко време на дежурството.

Слизаме в кухнята на замъка. Тук се е трудила многобройна армия от прислужници. Главният готвач всеки ден е опитвал яденето пред очите на Великия магистър, който се е страхувал да не получи бляда, поръсени с отрова. За това готвачът е получавал два и половина пъти по-голяма заплата от лекаря в лазарета на кръстоносците.

Още по-надолу е „деветият кръг на Ада“ — мястото за измъчване на неприятелите и провинилите се кръстоносци. Рововете, пълни с вода, са отнасяли техните трунове. Молитвата, която са чели светите братя за упокоение на душите им, започвала с думите „Аз те убивам, аз щастieto ти откривам. . .“

Преминаваме в Голямата зала. Тук е заседавало общото събрание на кръстоносците и е бил избран магистър, тук са били разрешавани въпросите за грабителски войни. Сега в залата има по-

стоянна изложба на полски гоблени.

Излизаме в двора и сядаме на пейките. Две русокоси момиченца, облечени в снежнобели роклички, се спират пред нас, пият ни нещо и, разбавили, че сме българи, с вик се втурват към родителите си:

— Татко, татко, те са от България! И са виждали Черно море! Искаме да отидем там, да видим и ние Черно море. Искаме, искаме! — децата скачат около баща си, пляскаят с ръце и се гонят като немирни пенеури.

Две полски момиченца от малки знаят за нашата слънчева родина, две полски момиченца от малки ни срещат с усмивка и радост.

Другарят Шишко ни повежда към залата, в която е уредена изложба: „Малборк през вековете“. Той посочва едно от таблата:

— Така е изглеждал замъкът след превземането му от пруския крал Фридрих II. През 1772 г. той го превръща в казарма. Дебелите стени на сградите са разбити и са поставени прозорци, обширните зали са превърнати в конюшни. Малборк започва прогресивно да се руши. В началото на XIX век се поставя въпросът за неговото ликвидиране — такива големи размери вземат разрушенията. Само под влияние на романтичното движение за опазване паметниците на културата в края на XIX век започва работа по неговата реконструкция, под ръководството на арх. Конрад Щейнберг. Тя продължава до Първата световна война. По вре-

ме Втората световна война хитлеристите отиват още по-далече във варварството си. Малборк е бомбардиран, опожарен. При оттеглянето си хитлеристите наводняват всички ровове около замъка, за да спомогнат още повече за задълбочаване на раните, нанесени от войната. Сега полското правителство влага за реставрирането му много големи средства.

След 1-2 години ще се завърши окончателната реконструкция. Малборк — това е крепостта, където могъществото на тевтонския орден се е крепяло не само на тежките зидове и кованите врати, а преди всичко върху измамата, терора и насилието. Мраморът и дърворезбата, красивите

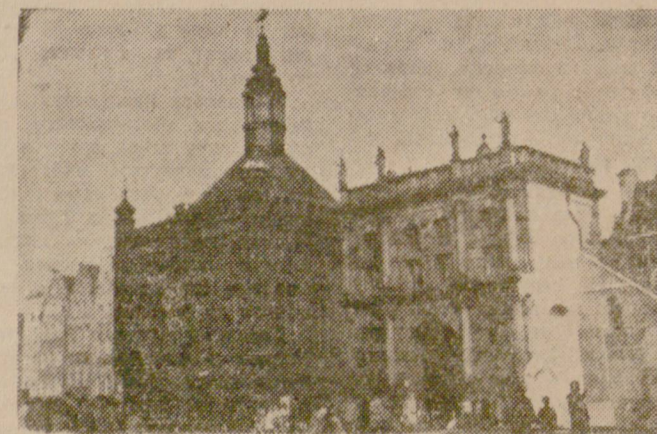
стенписи и кованото желязо, втрешната архитектура говорят за миналото величие, дебелият зидов за неговата неспирност и робския труд, който е бил вложен в построяването му.

Излизаме от замъка. Далеч от нас остава целият тайнствен лабиринт от вити каменини стълби, зали, оръжейни, крепостни стени, отбранителни кули, подвижни мостове. Ние неволно обръщаме очи и казваме:

— Сбогом, Малборк!

Нашето сбогом е преди всичко за полските хора, за полските приятели, които срещнахме в Гданск и Малборк, във влака и край реките в цяла Полша.

Любка БАКАЛОВА

Една от входните врати
на Гданск

П Л А Н О В Е Т Е за обучението на работниците трябва да станат неразделна част от производствените планове. Административно-техническите ръководства следва да се грижат за изработване на учебните програми и за материалното обезпечаване на обучението. Това са основните положения от решението на секретариата на ЦК на БКП за подобряване на производствено-техническата пропаганда.

Означава ли всичко това, че профсъюзните и комсомолските организации и научно-техническите дружества трябва да децентрализират своите сили и да останат настрана от тази задача? Не! Производствено-техническото обучение на работниците остава тяхно първостепенно задължение. Те са длъжни да съдействуват активно на административно-техническите ръководства за най-точно съчетаване на обучението със задачите, поставени в плана, с борбата за по-нататъшно ускоряване на техническия прогрес, за увеличаване производителността на труда и разпространение на челиния опит.

Под ръководството и с помощта на първичните партийни организации, някои административно-технически ръководства проявиха самонамисленост и навреме почнаха подготовката на техническата учебна година. В изградените 54 звена в ДМЗ „Червена звезда“ — гара Дебелец се учат 90 на сто от работниците и инженерно-техническите кадри. Съобразно квалификацията им се ползват най-разнообразни форми. За всяко звено е съставена програма, съобразена с производството, квалификацията на работниците и техническия прогрес. За лектори са привлечени специалисти, а в школите се изучава опитът на най-изтъкнатите първници. Занятията се водят по определени програми — два пъти месечно. Досега в някои от звената са изнесени по 6—7 лекции.

Навреме и при добра подготовка започна техническата учебна година и в предприятието „В. Мавриков“ — Велико Търново, където са изградени 68 звена с над 850 работници и специалисти. До 30 януари т. г. във всяко звено са проведени по 6-7 занятия. Резултатите от проведените досега занятия са добри. От началото на тази година всички тъкачни, на брой 142, станаха многомашинишни. При норма 5 механизми стана, сега тъкачните обслужват средно шест и полови стана, а при републиканска

норма 14 автоматични стана за „Янтра“ — 1 и „Янтра“ — 2, е постигнато за първите на тъкачката — 19, а за вторите — 23 стана. В началото на януари т. г. 15 тъкачки-първници преминаха на по 24 автоматични стана, а Горданка Първанова, Елена Стоиленова и Мара Костадинова по по 28. Добри успехи има постигнати в предания и пресуващия отдели.

Съобразно професиите са изградени учебните звена и в Локотично депо — Горна Оряховица. За подготовката на лекторите е проведен семинар и показна лекция с курса за квалификация при ремонтната работилница. В ДЗС „Совата“ — Свищов с растениевъдите, животновъдите, механизаторите и работниците от ремонтните работилници са организирани общо 24 школи с 1316 работници. Подобни примери могат да се посочат и в ДИП „Васил

проявява самонамисленост и винаги се чакат указания и им се напомня по няколко пъти. Едва след като Окръжният комитет на БКП и Окръжният съвет на профсъюзите обмисляха внимателно на подценяването на тази задача, окръжните комитети на профсъюзите се заеха с осигуряване по-добро ръководство на техническата учебна година.

За да се подобри още по-доброто партийно ръководство над стопанските и профсъюзните ръководства, ДКМС и научно-техническите дружества по производствено-техническата, пропаганда, в началото на годината сътрудници на отделите „Промислено-строителен“ и „Организационен“ при Окръжния комитет на БКП провериха над 40 предприятия в окръга за състоянието на работата по техническата учебна година. В резултат на взетите мерки работата в редица изоставаша пред-

комбината и ДПП „Винпром“ — Павликени и Винарския завод в Лясковец. Такива примери има и в други предприятия.

На много места програмите за обучение не са съобразени с основните проблеми на производството и техническия прогрес, с конкретни задачи на отраслите и предприятията, с най-новите постижения на науката и челиния опит. Една от причините за това е недостатъчното ползване на специалистите, техническата литература и подценяването на борбата за научно-техническа информация, които могат системно да запознаят работниците и инженерно-техническите работници с постиженията на световната наука и техниката.

Друг важен въпрос е подбортът на компетентни преподаватели. От това изключително зависи пълноценната работа в звената. Грижата за преподавате-

занятията се провеждат на неподходящи места, където няма даже и столове, а за черни дъски и нагледни пособия и думата не може да става. Малко е направено и за набавяне на необходимата техническа литература, а там, където има, тя все още недостатъчно се използва. Сега предстои сключването на колективни трудови договори за 1965 година. Необходимо е окръжните комитети на профсъюзите и профкомитетите да проявят по-голяма настойчивост към административно-техническите ръководства за планиране в колективните трудови договори на такива мероприятия, като разкриването на техническите кабинети и учебни стаи и осигуряване средства за учебни пособия и техническа литература.

В редица предприятия на окръга все още няма изградени технически кабинети за обучение на работниците. Поради това в тях няма кой да координира работата по техническата учебна година между административно-техническите ръководства, профкомитетите и научно-техническите дружества. Тази откъснатост и несъгласуваност в работата между отделните организации е основна причина за неблагоприятия, които съществуват на много места. Въпреки посочените недостатъци, в малко предприятия е направена оценка за състоянието на техническата учебна година, а още по-малко са тези, където периодически на събрания на профорганизациите, по профгупи и комсомолски дружества — направен отчет за реда и дисциплината в звената, усвояването на предадения материал и неговото приложение в практиката.

До завършването на техническата учебна година остават 3 месеца. В тези броеви дни много неща трябва да се премислят, като се вземат предвид допълнителните слабости и недостатъци. Под ръководството на градските и общинските комитети на БКП, първичните партийни организации следва да проявят по-голяма възискателност, за да се създаде здрава основа, върху която с успех може да се разгърне една многообразна по форма, богата по съдържание и ефикасна по резултати производствено-техническа пропаганда. Настоящата техническа учебна година трябва да бъде година на значително обогатяване на знанията, година на творчество и големи постижения.

Димитър ЕНЕВСКИ

СОРГОТО — ПЕРСПЕКТИВНА ФУРАЖНА КУЛТУРА

През последните години хибридното сорго бързо се разпространява в редица страни. У нас то е малко познато. От няколко години се изпитва в научно-изследователските институти, а през 1964 година някои кооперативни стопанства за пръв път засяха по-големи площи.

Соргото е ценна зърнено-фуражна култура. По външен вид много прилича на захарната метла. Стеблата на по-голяма част от внесените у нас хибриди са високи 70—100 сантиметра. По хранителна стойност зърното почти се равнява с царевичната. Стеблата се запазват напълно зелени и сочни, съдържат много захари и са ценна суровина за силажирание. Сеното от нискостволното сорго, оскосено във фазата на пълно изметляване е отличен фураж.

Голямо преимущество на хибридното сорго е, че е пригодено за механизано отглеждане и прибиране, а това е източник за поевтиняване на фуража. Много ценно качество на соргото е големата му сухоустойчивост. Но на плодородни земи и при напояване се получава добив от 900 до 1000 кг на декар.

Във всички опити за изпитване на соргото, изведени при сухи условия, перспективните хибриди превъзхождат по добив включените за сравнение хибриди царевича с 30—40 на сто. У нас при сухи условия от някои сортове са получени средни добиви над 600 килограма от декар и голямо количество свежа зелена маса. През 1964 г. в Комплекската опитна станция — Павликени засяхме 15 хибрида сорго, които отгледахме при поливни условия. Въпреки хладната пролет, която се отрази неблагоприятно на развитието, резултатите са добри. От сорт К 300 получихме 848 кг от декар сухо зърно, което превъзхожда с 36 кг добива от царевича Охайо С—92, и 2696 кг от декара свежа зелена маса. А К 330 даде 4119 кг зелени стебла и 543 кг зърно.

От изпитаните у нас хибриди сорго за зърно добри резултати са получени от К 120, К 210, К 300, а от силажния тип — К 320, К 330 и др. Хибридите за зърно са сравнително ранни — узряват към 15 септември и дават възможност за подготовка на почвата за есенния.

Добрата подготовка на почвата е от решаващо значение при отглеждането на соргото. Заста на лошо обработени почви то кинне бавно, неравномерно и нередовно, обработките и прибирането са затруднени, а добивът е нисък.

Подготовката на почвата за сента не се различава от тази за царевичната. Поради по-късната сента, обаче, трябва да се извърши едно култивиране допълнително. Соргото е топлолюбива култура. Сее се при температура на почвата 12—13 градуса — от началото до средата на май, в зависимост от условията през пролетта. При сента в студена почва, никненето, което нормално е за 7—10 дни, се забавя. Голяма част от семената плесенясват, а нежните кълнове не могат да пробият образуващата се почвена кора и

Листните въшки нападат масово соргото и са много опасни в началните фази от развитието му. Налага се да се следи за появата им и при нужда да се води борба. Пръска се с тиофосфорни препарати — ектин и интратон — в съответни дози. Важно е да се пръска преди разсейването на листните въшки из целия посев.

Зърното не се рони. При узряване то съдържа голям процент влага — 20—25 на сто. Желателно е изчакване на пълна зрялост и, ако времето позволява, дори изсушаване преди прибиране. Прибирането се извършва с комбайн след нагласяване — повдига се височината на хедера така, че да не се режат листата. Намаляват се оборотите на барабана, за да не чути зърната. Вършитбата с комбайн е качествена, когато съдържанието на влагата в зърното не е повече от 20—25 на сто. След прецистване зърното се суши до 14 на сто влага. Зелената маса се прибира със силажокомбайн. Соргото за силажирание се прибира в началото на възрастна зрялост.

Хибридното сорго е зърнено-фуражна култура, която е високодобивна, пригодна за механизано отглеждане и щедро се отплаща за положените грижи. Тя е важен резерв за разрешаване на фуражния проблем.

Надежда Г. КOTOVСКА
научен сътрудник при
Комплексна опитна станция — Павликени

Продавам етаж, пристройка. Опръзване. Юридическа консултация; Георги Георгиев 4—1

ДИП „Бъдеще“ — гара Бутово

В. Търновски окръг

Т Ъ Р С И

ПРАВА БРЕГОВА ЛОПАТА за багер

„КОВОВЕЦ“ — 561“

Справка: ДИП „Бъдеще“, гара Бутово

2—2

Ще дойде и при нас голямата химия

П О К Р А И ГРАДСКАТА ГРАДИНА, към централния свищовски площад се приближава тежко натоварена „Шкода“. Шофьорът подава глава от кабината и приветливо маха ръка някому, сякаш иска да каже: „Приятна работа и през този ден, брат!“

Съвсем наблизо, зад сградата на радиовъзела, кипи работа. Като че ли някакъв външенбик с един замах на пръчката си беше преместил купчината стари къщи от мястото им. Вместо тях, там зееха тъмни петна, из които се мяркаха строители, които копаят осакатите на първите жилищни комплекси за работниците на бъдещия завод на „голямата химия“.

— Колко много ще се измени нашият град! Пък и целият район, — доух разговор отстраня.

— Знаеш ли? Ще се строи ново кино, културен дом! Ще имаме вече три кина. Чудесно нали? — споделят хората.

Да. Неузнаваем ще бъде нашият град след 5-6 години.

Рано сутринта се срещнах с директора на комбината за изкуствени влакна инженер Чакалов. . . Висок и строен човек, с приятно младежко лице.

— Идвам при вас, с молба да ми разкажете какво се предвижда за осигуряване бита на бъдещите строители, — му каза аз.

Той сгъна голям куп чертежи, който стоеше на бюрото му, покани ме да седна и започна своя разказ.

— Читателите на вестник „Борба“ вече имат представа как ще изглежда бъдещият химически комбинат. За тях ще бъде радостно да научат една хубава новина, че в много близко време, ще започна първите строителни работи. През март очакваме идването на трудово поделение — то ще бъде първо от всички наши строи-

тели, които ще работят на подобеките. Постепенно през годината ще се разгърне строителството на част от цеховете на комбината. Напълно голямо желание е битовото и жилищното строителство да изпревари заводското, което е важен момент от строителството въобще. Сега пристъпваме към изграждането на първите 40 апартамента, а за други 200 има изработени проекти и са определени местата им в градината. В „Главпроект“ — София в стадий на проектиране е един жилищен комплекс от 400 апартамента, в който са включени дом на културата с кинотеатър, търговски и детски заведения и др. В трети градски квартал, във „Велишана“ се пристъпва към изграждането на 7-етажен блок — общежитие е клуб, перални, бани и стол за 300 души.

Градския народен съвет е разработил самостоятелен план за строителство на жилищни сгради, магазини, училища и др.

— Извинете, другарю инженер, а колко работници ще има в комбината?

— Знаете ли, — засмя се той и продължи — комбинатът ще бъде последна дума на техниката и ще има само 7000 души. Или, това е почти толкова, колкото и сегашното трудоспособно население на Свищов. Ние отсеща мислим за бъдещите си кадри. В нашия град беше открит химически техникум, който ще подготвя средни техници. В момента е изработен идеен проект на нова сграда за техникума, който ще има общежитие за 200 курсисти. . .

— Сега разбирам, — казах аз на споговяване, — че в нашия град действително ще дойде „голямата химия“!

— И то не като „гостенник“ — подчерта инженерът, — а като постоянен жител!

Николай МИЛЧЕВ

приятия се измени. Към 10 февруари в окръга бяха изградени 712 курса за квалификация с 13 520 участници, 531 школи за членове на 6304 участници, 67 технически семинари и 30 технически кръжоци с ИТР и др., или общо 1591 звена с 29 650 работници и ИТР. С масовизирането на движението за комунистически труд, чувствително нарасна броят на работниците, които повишават квалификацията си

Независимо от резултатите, които има досега, извършеното в някои предприятия по техническата учебна година е недостатъчно, а има и такива, където тя още не е почнала. До 30 януари т. г. например, в Горското стопанство — с. Буйновци, ДКК „Република“ — Свищов, „Наркоон“ — Елена и др. още не бяха изградени звената, а в ДАП — клон Елена, ДИП „Мизия“ — Полски Тръмбеш, Стройрайона — Велико Търново, ДПП „Винпром“ Сухиндол подготовката е слаба и занятията още не бяха почнали. Вместо на 15 октомври 1964 г., едва в началото на януари т. г. бе открита техническата учебна година в ДИП „Домат“ — Джулюница, Пром-

лите е грижа за резултатното протичане на цялата техническа учебна година. Известно е, че в редица предприятия на окръга няма достатъчно специалисти — инженери и средни технически кадри, но и там, където има, голяма част от тях не са подготвени, нямат необходимото методическо и педагогическо умение. За подготовката на преподавателите трябва да се вземат допълнителни мерки. И сега не е късно окръжното ръководство на Научно-техническия съюз с помощта на окръжните комитети на профсъюзите да проведе семинари и показни занятия с лекторите по градове и в по-големите предприятия, за да се обмени опит.

Недостатъчно е направено и от административно-техническите ръководства за осигуряване на необходимата материална база — технически кабинети, учебни стаи, нагледни пособия и др. В такива големи предприятия, като Държавни захарни заводи, ДИП „Металургия“ — Горна Оряховица, ДМЗ — Павликени и др., по вина на административно-техническите ръководства бяха закрити технически кабинети. Поради подценяването им на много места

Кооператорите от втора градска бригада с бригадир Кирил Киров в с. Стамболиво изпиха годишния си план за миналата година 102 на сто. Средният добив на домат е 4918 кг при план 4500 кг, от декар. Сега в студентите зимни дни ръководителите на бригадата, звеноводите Кънчо Стойчев, Йордан Личев, Величко Стефанов и бригадирът Кирил Киров (третият по ред) са на крак.

ДА ПРЕДПАЗИМ ЖИВОТНИТЕ ОТ ОТРАВЯНИЯ

През последните няколко години карбамидът се използва все по-широко за подхранване на селскостопанските животни и по-специално на преживните. Но все още съществуват редица неясноти относно използването на неговия азот, поради което се допускат чести отравяния при говедата.

Най-често карбамидът се включва в джакбата на животните, без да се държи сметка за нейната структура. Той се дава с меласирана пшенична слама, царевичка или силаж. Поради известен страх от отравяне, карбамидът в джакбата е в много малки количества. Счита се, че така животните го приемат без особени смущения. Липсват им ефикасни начини за правилното му дозиране.

През 1962 година в ТКЗС Лясковец се получиха отравяния на крави по тази причина. Карбамидът, примесен с концентрирани храни, много бързо се приема от животните, поради което в търбуха попада голямо количество от него. Микроорганизмите не са в състояние отнема да оползотворят азотата на амоняка, получаване от разпадането на карбамид, вследствие действието на уреазата. Амонякът започва да се резорбира, попада в кръвооб-

ръщението и се натрупва в черния дроб, който не може да го неутрализира. Така се образува амониев карбамид, който е причина за отравяне на животните.

За да се постигне по-добър резултат при храненето с карбамид и за да не се допускат отравяния, необходимо е да се спазват някои особености. Карбамидът да се включва в джакба, в които преобладават корено и клубеноплодните фуражи (полузахарно, захарно и кръмно

цвекло, картофи и др.), защото те се задържат продължително в търбуха и са богати на лесно усвояеми въглехидрати. Правилно е той да се включва в джакба, съдържащи макар и в малък процент, висококачествени протеини от растителен произход и по възможност заедно с витамини В-12. Когато карбамидът е предарително примесен в концентрирани смеси, е неби, обхидимо да се дава заедно с кореноплоди или в краен случай с качествен силаж.

СП „Комунални услуги“ — Велико Търново

Т Ъ Р С И

работници, водопроводчици и Каналжи.

Постъпване веднага.

Справка в предприятието, ул. „Караминков“ 19

От предприятието

1—1

РАЗГОВОР С АВТОРА

„Тайната на старата къща“ е четвъртата постановка на Държавния народен театър в Търново. Писателят е написана от младия автор Панчо Панчев, който гостува на премиерата. Наш съвременник се среща с автора. Панчо Панчев с младешка искреност сподели възмущенията си.

Търсене, че не там е трябвало да търся брод. Затова се и отказах. ...

Заедно с Владимир Башев написвахме либретата на музикално-сценичните творби „Славейт и Орхидея“ и „Антигона-43“, музиката за които написаха заслужилите артисти Александър Райчев и народният артист Любомир Пипков. Тогава започнах и първата си пиеса „Напечено сечение“, която през миналия сезон се игра от няколко театри в страната, а сега й предстои премиера в Народния театър за младежта.

„Тайната на старата къща“ е втората ми пиеса, която за първи път се играе от Великотърновския държавен народен театър, в постановка на главния режисьор на радиотеатъра Георги Аврамов. Мога да кажа, че съм доволен от постановката и всеотдайната работа на талантливия колектив на театъра, на главния режисьор и художника. Наля с тях по равно ще делим всяка добра дума? А колкото за критиката... не съм готов да поема сам.

Както първата ми пиеса, така и тази са на съвременна тема. Трудно бих могъл да си представя да пиша за друго, освен за нашата съвременност. Уважавам и историческите теми, възвнувам се от някои такива произведения, но не мога да разбера онези автори, които предпочитат да потъват в нея и откъсват погледа си от много-

бройните проблеми, конфликти и образи на нашата богата съвременност.

В „Тайната на старата къща“ аз съм погледнал тази действителност през един, на пръв поглед, не типичен ракурс. Започвам с един криминален повод, но по-нататък той остава само повод и отстъпва място на разкриване благотворната въздействаща сила на нашето социалистическо общество върху човек, останал извън устремения талвег на живота ни. В спечелването на този човек, в преодоляването на последното му недоверие към нашето общество, аз се опитвам да вложим символа, обобщението, че последните резерви на отделни единици към новия живот изчезват, опитвам се да проследя раждането на доверието им.

Най-голямото ми желание е било да покажа в пиесата изключително силното, благотворно въздействие на социалистическата ни действителност, представена от няколко от героите и най-вече от служителите на МВР — Чудомир Чудинков. В неговия образ съм се опитал да покажа обаятелния, мислещ нов човек.

В работата си над пиесата в съприкосновението със съвременната тема и съвременните герои изпитвах голямо творческо удовлетворение. Но, истинското ми удовлетворение, чувството за една добре свършена работа аз очаквам тогава, когато зрителите се срещнат с моите герои. И дано да ги приемат като хора от своята улица, от своя квартал.

Част от писателите беседват след срещата.

Литературен празник

ТОЙ ЗАПОЧНА в неделя с литературно четене, което се състоя във Велико Търново в Дома на Народната армия от 10.30 часа. В препълнения салон многобройните почитатели на литературата очакваха с нетърпение скъпите си гости. — част от редакционния колектив на списание „Септември“.

Имаше нещо мило в тази среща. Търновци обичат литературата и винаги, при всеки допир с нейните творци, са чувствували празник в сърцата си.

Чете нашата именита поетеса Елисавета Багряна. И чувствуваш как се рони нежност от устата ѝ, как сгрява сърцата с богатата си душевност. В произведението на Павел Матев оживява друг свят. Той разкрива други пътеки и чудни, и приказни, които изведат мислите за поклон пред величията на човека-герой.

Много лиричност, много топлина внесоха в салона и пролетният разказ на Иван Остриков и поетическият свят на Вълко Раковски.

Литературното четене беше прекъсвано от чести и продължителни ръкопляскания. А накрая — букети от свежи цветя за гостите, с пожелание да идват по-често и все така да възбудят с произведенията си.

След обед Вълко Раковски и Иван Остриков се срещнаха с членовете на Кабинета на литературния работник, с които бяха разменили мисли по творчески въпроси.

Повест за нашите съвременници

Иван Остриков е автор, от когото съвременната тема е предпочитана.

Писателят търси острият конфликт. Присъща на неговите герои известна изключителност. Не им е чужда романтична извисеност. Понякога биха ни се сторили твърде маниерни. Във всички случаи обаче ще открием прототипове им в живота. Заглавието на новата повест може да стъпва някога — „КОСМОНАВТИ“. Но това е само на пръв поглед — до запознание с произведението. Авторът е търсил аналогия и чрез преображенията на своите герои показва стремежа им към комунистическата нравственост, която за тях е символизирана в понятието космонавти.

Оригинално, по новому започва повестта. В своеобразния предговор Остриков въвежда главния си герой Методи, за да го направи и сътвор. Това може да изглежда неестествено, но то е използвано като похват, чрез който авторът се домогва до достоверност на разказа.

Методи се саморазкрива и споделя мнение за останалите. Той е твърде особен, да не кажем необикновен. Жизнената му съдба, колкото странна, толкова и присъща му, го прави невероятен и същевременно яро правдив. Авторът съумява да го изведе в края на произведението израснал и нравствено усъвършенстван, въпреки съпротивата, която оказва. Убедителен е този герой.

Методи е откритие за автора. Из. Остриков го е извадил с познание и дълбоко вникване в психологията му. Въпреки че не малко са престъпните герои в нашата съвременна литература, този е различен от тях, защото не е търсен от автора за голяма защита на тезата за нравствено-възродителната сила на нашето общество. Това е централната тема на повестта, постигната художествено правдиво и логично вярно. Героят заживява монолитен, започва си.

Пътни и жизнени са и другите герои. Всеки от тях се задържа в паметта, може да се отдели от другия, живее независимо от всичките. Ето, например Станчо — бригадирът — твърде суров и необикновено хумен. Неговата привидна самотност и хладина, дори грубостта в отношенията с другите притягат прищиплива интимност, топлина и привързаност. Като характер той е самобитен, цялостен. Може да ни се стори поизсушен, но то е повърхностното впечатление. У него са изкристализирани прекрасните качества на строителя — светъл и обаятелен.

Своеобразни и обикновени са останалите — Коста, Христо, Васил. По-востро от тях е Вангел. Еснафски, дори изпользваческо преобладава у него, той е чужд по манталитет, разбираме, душевност на останалите. Но и нему е присъщо развитието, в което се отърсва от предразсъдъците на миналото, става като другарите си.

Може не всичко в книгата да ни допадне. Вероятно ще се стори твърде изключителен сюжетът, героите почти невъзможни. Струва ни се, че, ако без предубеждение се четете, повестта ще се хареса, защото много жизнени, съвременни са проблемите, които се поставят и художествено решават. Пък и героите — необикновени да ни се сторят — са наши съвременници, ще ги разпознаем.

Иван Ст. ТРАПЛИЕВ

ПИСАТЕЛ ХУМАНИСТ

(По случай 100 години от рождението на Тодор Г. Влайков)

ТОДОР Г. ВЛАЙКОВ е един най-самобитните представители на художествената проза у нас. Ярък писател-народник той е най-точно свързан с проблемите и особеностите на нашата литературна действителност от 80-те и 90-те години на миналия век, макар да продължава да твори и по-късно. За това много от авторите идеи и надежди, намерения възпламени в художествените му творби, са избухнали отдавна значението си. Но все пак и днешните читатели продължават да се възмущават от съдбата на мислите на автора, от трагедията на сломените от чорбаджии и от новите икономически условия ратаи и дребни собственици. А когато заговори за миналото, писателят ни подава ръка и по светлите и нежни нишки на спомените ни отправя към очароването на детските години и преживявания, нравствения и духовен мир на патриархалия и отмирал живот като свой мироглед и светосъсещане, той създава художествено най-завършените си, убедителни творби при неговото отразяване: „Дядовата Славчова унука“, „Деля Гена“, „Стрина Венковича и сина ѝ“, „Превиятието“ (първите части) и др. Писателят оудотворява този живот, изживява се в съдбата, най-често трагичната, на неговите представители. Безспорно са и идеализацията на героите, и стремежа да се поразкрасят патриархалията, отношението „Седналка“, „Дядовата Славчова унука“. Макар патриархалията среда да не е съвсем подхвърлена, а в нея са вградени и хощаща предпоставка за блага и високи творчески полети, Влайков безспорно достига до художествено превъзвисяване на събития и факти, на герои и отношения, на мисли и чувства, на природни явления и психически състояния.

Като рядко честен и искрен художник, независимо от народническите си мечти и илюзии, той показва смутения, разколебания и дори разбихащия патриархалия бит в „Косач“, „Чичо Стайков“, „Вестовой“, „Ратай“, „Кандидат за ланей“ и др. В живота са проникнали нови явления и процеси, а заедно с това започва и разбулването на нравствените норми, понятия на доброто отношения между хората. Всичко това носи тежки удари върху любимите Влайкови герои и прави още по-бездомна тяхната участ — ратаи си остават ратаи, добрите майстори — тъкачи могат да бъдат приети за ланей в двореца... Без да прави и най-малко опит да разбулвава истината на живота, писателят разказва как на мястото на благородството, братската дружба и колективността идват разореност, раздори и индивидуализъм. Да в повестта „Имения“ (Скопнина в село) той стига и до изобличение на политическия терор и на демагогията при режимите на Стамболов и Стойков. Тези разкази и повести са особено на критично-реалистичните творби от онова време.

Тритомното незавършено мемоарно произведение „Превиятието“, написано за незадавна живото, ни показва, носи обичайния демократичен и хуманистичен дух на цялото му творчество, нравствения патос на неговото повествование.

Не само от идейно-художествените ценности на Влайковото литературно наследство са вече в миналото. С най-хубавите си творби обаче той продължава да възбужда и днес, така и днес, крѣт читателите.

ЖЕЛЮ АВДЖИЕВ

ВЕЧЕР ЗА ЗЛАТАРОВ

Паметна вечер за проф. Асен Златаров уредиат Съюзът на научните работници във Велико Търново, съвместно с отел „Култура и изкуство“ при ГНС и Профсъюза на науката и културата. Вечерта ще се състои утре — 26 февруари от 18 часа в салона на Профсъюза на науката и културата. На нея ще говорят: д-р Елена Нефтинова и Димо Минев.

КУЛТУРНИ ВЕСТИ

На 19 февруари в изложбените зали на улица „Раковски“ във Велико Търново бе открита изложба-базар за приложни и изложни изкуства на фонда при Съюза на българските художници. Тя ще е открита до 10 март.

Във Велико Търново продължава гостуването на Софийската художествена градска галерия. В салоните на постоянната художествена галерия са изложени творби на най-изтънгатите майстори на българското изобразително изкуство.

НАШИЯТ Репортаж

ЕДИН БЯЛ ДОМ спира вниманието ти. Пред входа паметна плоча: „Стойчо Стамов Куркев, член на революционния комитет в Лясковец (1851—1872 година)“.

Днес този дом е превърнат в музей.

Тишина. С притаен дъх спираш пред множеството експонати. Разгързаш страниците на историята, виждаш миналото на един буден град.

В първата зала са подредени различни експонати от най-древно време. През бронзовата и желязната епоха тук са живели траките. В района на града има шест поселища от това време. Особено интересна е сбирката монети от различни епохи. Всеобщ интерес предизвикват глинени съдове, ръчната мелница, каменната брадва.

Следващата зала е посветена на революционното движение. На пръв план е поставено факсимиле от народната песен за изгарянето на гръцките църковни книги. Спириш пред писмата на Христо Иванов Книговезец до Левски, в които той съобщава на Апостола за убийството на Васил Козлев, чорбаджия в Лясковец, и те обхваща трепетно чувство. Народът не е търпял потисничеството. И в най-черните дни на

Поклон пред миналото

робството той е носел факела на свободата. Най-различни материали има и за въстанията на капитан дядо Никола. А на видно място са поставени пушката, патрондаша на Мария Пензаров, други стари оръжия, принадлежащи на лясковчани, които никога не са прекланяли глава пред айде.

Техният героичен подвиг, извършен в името на свободата, е подкрепял духа, будел е народното съзнание.

Колко много портрети! Пред тебе оживява един героичен живот, отдаден за благото на народа. До опълчението Тодор Ст. Дъбов, Добри Панайотов, Еню Дончев и много още, в другата, съседната зала са ликовите на Панайот Чивкев, Николай Усенлиев, Петър Ризов, Петър Попов и плеадата още, които поеха оръжието от ръцете на своите деди, смелите, храбри синове на народа, които със кръвта си записаха най-светлите страници на нашата история.

С много експонати, факсимиле, факсимилета, в музея е подреден хубав битов път. Тук посетителят се запознава с трудолюбивото на нашата българска жена.

милета, снимки е разказано за борбите на лясковчани против монархо-фашизма.

Тук са изложени стари броеве на вестник „Работническо дело“, „Ехо“, пощи, които в онези дни са държали будно съзнанието на народа, показвали са му кои са неговите врагове и приятели.

Много място е отделено и на развитието на занаятите, на бита.

Живееш още под впечатлението на историята. А във фойето пред тебе изстава новият Лясковец. И се прекланяш дълбоко се прекланяш пред подвига на всички онези смели хора, за които свободата бе по-скъпа от всичко.

Текст: П. КАЙШАНОВ
Снимки: ИВ. ВОДЕНИЧАРОВ

Музеят в Лясковец.

ТАЙНАТА НА ПРЕЗИДЕНТА

Повест за съветски разузнавач

от Л. ШЕЙНИН

Грета разглежда шишенцето и изпада в ужас: тя е събрала брома с тридесетпроцентов албуцид, от който Кесеринг си слава в очите.

Разбрал нейната грешка, Кесеринг дръпва от ръцете ѝ шишенцето и вика:

— Но това е албуцид! За очите е това! Лекар, по-скоро лекар!

Крейчке изтичва от кабинета, излиза на двора на адмирал и се устремява към пристройката, където спокойно си почива лекарят на посолството, пишавият Вайнзекер. После двамата тичат към кабинета на Кесеринг.

— Не се възмущавате, господин полковник, моля ви, не се възмущавате, обръща се лекарят към Кесеринг. — Албуцидът — това не е толкова страшно, най-много да усетите болки в нервата. ... Не се възмущавате, албуцидът даже е полезен като дезинфекционно средство. ... Кесеринг отправя към лекаря изпителен с яросм поглед: — Мозъка си дезинфекцирайте, пишав безделнико! — вика той. — Отдавна съм разбрал, че сте шарлатани.

Към Кесеринг. — Албуцидът — това не е толкова страшно, най-много да усетите болки в нервата. ... Не се възмущавате, албуцидът даже е полезен като дезинфекционно средство. ... Кесеринг отправя към лекаря изпителен с яросм поглед: — Мозъка си дезинфекцирайте, пишав безделнико! — вика той. — Отдавна съм разбрал, че сте шарлатани.

Кесеринг отправя към лекаря изпителен с яросм поглед: — Мозъка си дезинфекцирайте, пишав безделнико! — вика той. — Отдавна съм разбрал, че сте шарлатани.

КАБИНЕТЪТ НА ХИТЛЕР. Канарис току-що е завършил доклада си. — Е какво, адмирале, доволен съм, — благосклонно произнася Хитлер. — Сега, когато войната с Русия е пред-

шена, това има особено голямо значение. Само девет души в империята са осведомени за плана „Барбароса“, вие ще бъдете десетият. Момент. ... Хитлер става, отива към сейфа и изважда от него папка с надпис „Строго поверливо“. Директива № 21, вариант „Барбароса“.

— Четете, адмирале, — произнася Хитлер и подава папката с директивата на адмирал Канарис.

Заедно с него четем: Германските въоръжени сили трябва да бъдат готови, щото преди завършването на войната с Англия да победят чрез мълниеносна военна операция „Светка Русия“ (вариант „Барбароса“). С тази цел армията ще

трябва да предостави всички съединения, намиращи се в нейно разпореждане, с изключение на тези, които ще са необходими за осигуряване реда в окупирани области от всякакви изненади.

Задачата на военновъздушните сили ще се състои в това — да освободи за източния фронт сили, необходими за поддържане на армията, за да се осигури бързо провеждане на надземната операция, а също така да се сведат до минимум разрушенията в източните области на Германия от страна на противниковата авиация. ... Заповед за настъпление в Светка Русия ще дам аз, в случай на необходимост, осем седмици преди началото на операцията. ... Приготвянето, изискващо по-продължително време, трябва да започнат (в случай, че още не са започнали) веднага и да бъдат доведени докрай към 15. V. 1941 година.

ОСОБЕНО ВНИМАНИЕ ТРЯБА ДА СЕ ОБЪРНЕ НА ТОВА, ЩОТО ДА НЕ БЪДЕ ОТКРИТО НАМЕРЕНИЕТО ДА СЕ ИЗВЪРШИ НАПАДЕНИЕТО. ... В момента, когато Канарис завършва четенето на документа, в кабинета се появява Гюринг. Той е в униформа на райхсмаршал и, след уставно приветствие, се здрависва с Хитлер и Химлер.

— С ваше разрешение, мой фюрер, — казва той, — показних тук президента на онова акционерно дружество „Марс“, за което вчера ви докладвах. ... Да да, спомням си, — произнася Хитлер. — Но аз промених решението си. Вие събрали ли сте всички необходими сведения за този субект? — Да, мойн фюрер. Той е немец по майка и французин по баща. В Испания той се е сражавал като доброволец във войските на Мусолини.

(Следва)